

VYHLASOVATEĽ, ODBORNÝ GARANT A HLAVNÝ FINANČNÝ PARTNER
Národné osvetové centrum, Bratislava

FINANČNÝ PARTNER
Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu SR

ORGANIZAČNÝ GARANT
Mestské kultúrne stredisko Šaľa

ODBORNÁ POROTA
PhDr. Ľubomír Šarik
MgA. Pavel Skála
Mgr. art. Silvia Vollmann
Mgr. art. Peter Tilajčík, ArtD.
Mgr. art. Katarína Hitzingerová, ArtD.

DETSKÉ FÓRUM
Mgr. Kristína Šimková

Premietanie krátkeho strihového filmu k 70. výročiu Národného osvetového centra
Foyer DK Šaľa

ODBORNÝ GARANT A HLAVNÝ PARTNER



ORGANIZAČNÝ GARANT



SPOLUUSPORIADATELIA



MEDIÁLNI PARTNERI



javisko.sk

SPONZORI



Listy Tálie #2

VYDALO: Mestské kultúrne stredisko v Šali v spolupráci s Národným osvetovým centrom

ADRESA: SNP 16, 927 01 Šaľa, tel.: 031/ 770 4051

REALIZAČNÝ TEAM: MsKS, Šaľa, Realxpo, s. r. o.

REDAKCIA: Alexandra Štefková, Michelle Dзамková, Ivan Al'akša,
Laura Kurucová (Gymnázium Šaľa), Kristína Sudorová (Gymnázium Šaľa)

FOTO: Robert Pákozdy

GRAFICKÁ ÚPRAVA: Josei Studio

NÁKLAD: 250 ks, nepredajné

ROK VYDANIA: 2024

Listy Tálie #2

ZLATÁ PRIADKA

ŠTVRTOK 6. JÚN 2024



Kto sú naši moderátori?

Volajú sa Simona, Lenka a Lukáš. Divadlu sa vraj všetci venujú od malička. Zlatú Priadku už moderujú po druhýkrát a predstavte si – na svoje moderátorské vstupy sa ako poctivé trio pripravovali už mesiac vopred!

PRVÝ DEŇ JE ZA NAMI

Skrývame rozprávku!

O čo ide?

Každý deň máme pre Vás pripravenú jednu rozprávku, ktorej názov môžete uhádnuť na základe rôznych indícií a obrázkov, ktoré nájdete v rôznych častiach Kultúrneho domu (v Estrádnej sále, vo foyer Estrádnej sály, pri hlavnom vchode). Rozprávka sa hľadá každý deň okrem soboty počas denného programu v Kultúrnom dome. Ku každej rozprávke nájdete 5 indícií alebo obrázkov.

Kam môžete vhodiť odpoveď?

Na infopulte v Kultúrnom dome je pripravená nádoba. Do ukončenia denného programu v Kultúrnom dome môžete do nádoby hádzať vaše odpovede.

Kedy žrebujeme?

Každý deň o 19.00 hod. na Kaskádach.

Čo môžete vyhrať?

Celý súbor vyhrá skvelú tortu!

Správna odpoveď z 5. 6. 2024: Coco

Gratulujeme súboru Vaša banda zo Žiliny!

Zakliata hora à la Dobshinski sisters

Divadlo na kolene, Cífer
Réžia: Martin Križan



Po slávnostnom otvorení nám divadelníci z Divadla na kolene priniesli novodobý pohľad na rozprávku Zakliata hora od Pavla Dobšinského. Prvé, čo nás zaujalo, bola dominantná hudobná zložka v predstavení. V rozhovore nám prezradili, že s hudbou im pomáhal režisér. Ich pocity z otvárania Zlatej priadky boli zmiešané. Na jednej strane boli radi, že majú predstavenie za sebou, no na druhej strane cítili veľkú zodpovednosť, čo bolo pre nich oveľa stresujúcejšie. Čo sa týka náročnosti spracovania hlavnej myšlienky príbehu odpovedali: „Tento svet nie je na ľahké veci.“ Pri otázke, či preferujú rozprávky od Pavla Dobšinského, alebo bratov Grimmovcov bola odpoveď jasná – Pavol Dobšinský.

A NIE JE TÝCH HRÔZ UŽ VO SVETE DOSŤ?

Vitajte na koncerte Dobshinski sisters. Keďže ide o Dobšinského čakajte krvák, prišité hlavy naopak a minimálne dvakrát sa to všetko zopakuje, ale inak. Decká z divadelného súboru Divadlo na kolene z jednej z Dobšinského rozprávok (Zakliata hora) dokázali nielen vytvoriť divadelnú inscenáciu, ale dokonca aj zložiť text pesničky. Vedúci súboru Martin Križan rozdelil úlohy naozaj výborne. Tí najmenší boli najdivšie zvery, prostrední nenápadné, ale nebezpečné dračie hlavy (alebo ruky s rockovými náramkami) a tí najstarší predstavovali lídrov garážovej kapely Dobshinski sisters. Pravdepodobne tušili len málo o jednom z najznámejších slovenských zberateľov rozprávok a práve inscenácia, ktorú spoločne vytvorili im pomohla poznať jeho tvorbu bližšie. A zjavne sa tých krvákov až toľko nebáli ako decká kedysi (ich prarodičia). Teraz neviem či je to dobre alebo zle, určite však môžem tvrdiť, že urobili kusisko veľkej roboty, aby ich garážová kapela mohla vzniknúť. Zaujímavo spracovali scénografické prvky, kde sa hudobné nástroje a všetko čo k správne koncertu patrí premenilo aj na rozprávkovú krajinu s dvomi synmi a ich utrápenou matkou. Škoda len, že im nebolo dobre rozumieť (artikulácia) a niektoré vety len deklamovali (predniesli). Potom sa stalo to, že temporytmus ich inscenácie bol jednoduší a to parádne napätie, ktoré v úvode spravili sa vytratilo. Niektoré akcie urobili veľmi rýchlo alebo sa nedotiahli. Pritom boli naozaj veľmi vtipní. Na konci odznela veta, ktorú keby počul Dobšinský stojí a tleska ako prvý na koncerte kapely Dobshinski sisters: „A nie je tých hrôz už vo svete dosť?“ A ja sa pridávam k nemu.

Katka Hitzingerová



70 rokov NOC

Krátky strihový film režisérky Doroty Vlnovej, ktorý vznikol pri príležitosti 70. výročia Národného osvetového centra, rozpráva príbeh inštitúcie prostredníctvom vzácných archívnych materiálov a výpovedí jej pracovníkov a pracovníčok. Film sa pristavuje pri významných míľnikoch a najznámejších podujatiach a súťažiach, za ktorými NOČka stojí. Na pozadí veľkých dejín skúma premeny kultúrno-osvetovej činnosti tvárou v tvár prirodzeným výzvam aj direktívnym požiadavkám doby.

Film si môžete pozrieť počas Zlatej priadky vo foyer Domu kultúry v Sali.

- Námet a dramaturgia: Lucia Ditmarová, Jakub Jančo, Debora Pastirčáková, Pavel Smejkal, Peter Zákuťanský
- Scenár: Diana Dzurillová, Dorota Vlnová
- Animácie: Marián Vredík
- Komentár nahovorila: Mária Ševčíková
- Účinkovali: Jozef Burič, Jaroslava Čajková, Tatiana Šišková, Alexandra Štefková
- Hudba: Vlado Nosál
- Fotografie a obrazové materiály poskytli: Archív NOC, Archív RTVS, Rodinné archívy, Peter Stanley Procházka
- Finančne podporilo Ministerstvo kultúry SR



Rozhovor s AI (umelou inteligenciou) 2



O čom je inscenácia A tak si putujeme?

ChatGPT: Divadelná adaptácia sa zameriava na putovanie hlavných postáv, ich hľadanie zmyslu života a vnútorné premeny, ktoré prechádzajú počas svojej cesty. Prostredníctvom scénického prevedenia a hereckých výkonov sú diváci vtiahnutí do sveta, kde sa prelínajú osobné príbehy, filozofické úvahy a symbolika putovania. Inscenácia využíva rôzne divadelné prvky ako scénografiu, osvetlenie, hudbu a pohyb, aby vytvorila atmosféru a podporila hlboké emocionálne a myšlienkové prežívanie divákov. Tematicky sa dotýka otázok ľudskej existencie, hľadania pravdy a identity, pričom kladie dôraz na introspektívne a kontemplatívne momenty. V závislosti od konkrétneho spracovania môže inscenácia „A tak si putujeme“ ponúkať rôzne interpretácie a pohľady na pôvodný text, čím prináša nový umelecký rozmer a obohacuje divadelné zážitky publika.

Kto sú Zvončeky z Kapušian 3.2.1.?

ChatGPT: Zvončeky z Kapušian 3.2.1. sú pravdepodobne divadelný súbor alebo skupina ľudí spojená s divadelnou činnosťou, ktorá má nejaký vzťah k mestu Kapušany. Kapušany je mesto na východe Slovenska, a tak je možné, že Zvončeky z Kapušian 3.2.1. sú divadelný súbor či amatérska divadelná skupina pôsobiaca v tejto oblasti. Bohužiaľ, nemám konkrétne informácie o tomto divadelnom súbore, ale zdá sa, že majú nejaký regionálny charakter spojený s mestom Kapušany na Slovensku.

Čím prekvapia Osoby z javiska?

ChatGPT: Osoby z javiska môžu divákov prekvapiť mnohými spôsobmi. Tu sú niektoré z možných spôsobov, ako môžu vystupujúci prekvapiť:

1. Talentom a zručnosťou
 2. Neočakávanými zvrzatmi
 3. Interakciou s publikom
 4. Vizualnými efektmi
 5. Emocionálnymi výkonmi
- Tieto sú len niektoré spôsoby, ako môžu Osoby z javiska prekvapiť svojich divákov a vytvoriť nezabudnuteľný zážitok.

Graduje zabava v Kapušanoch?

ChatGPT: Osobne nemám informácie o aktuálnych udalostiach v Kapušanoch. Pre získanie najnovších informácií odporúčam vyhľadať miestne spravodajské zdroje alebo použiť internetové platformy, ktoré sú zamerané na udalosti v danej lokalite.

Môže byť Dramatický krúžok pri Základnej škole Štefana Sencíka iný ako každý iný?

ChatGPT: Áno, Dramatický krúžok pri Základnej škole Štefana Sencíka môže byť jedinečný a odlišný od ostatných dramatických krúžkov viacerými spôsobmi:

6. Špecifické zameranie
7. Originálne predstavenia
8. Interdisciplinárna spolupráca
9. Používanie moderných technológií
10. Vystúpenia v komunite
11. Profesionálni mentori
12. Medzinárodné projekty
13. Inklúzia a rôznorodosť

Týmto a mnohými ďalšími spôsobmi môže byť Dramatický krúžok pri Základnej škole Štefana Sencíka skutočne iný a jedinečný, čo môže motivovať žiakov k zapojeniu sa a rozvíjaniu ich umeleckých a osobných zručností.

Chlapec, ktorý patril moru

DDS 10 nôh, Nitra
Réžia: Ľubica Šulíková

Príbeh chlapca, ktorý patril moru, pretavili deti z DDS 10 nôh na divadelné dosky podľa rovnomennej knižnej predlohy. Kreatívnym spôsobom využili univerzálnosť jednoduchej modrej plachty a dokázali tak vytvoriť morskú hladinu, búрку či jaskyňu. Hlavnou inšpiráciou pre nich bola samotná kniha, no ako sami účinkujúci povedali, výslednú podobu inscenácie si dotvorili podľa seba. Ťažkú tému príbehu sa snažili odľahčiť a pomyselne „okoreniť“. Realizáciu predstavení zvládajú ako pomerne malý päťčlenný súbor veľmi dobre a nič by na tom nemenili. Podľa ich slov sú veľmi zohratí a cítia, že práve v menšom počte tkvie ich súborová sila. Na otázku, či uznávajú ako súbor desiatich nôh ponožky v sandáloch, odpovedali všetci zhodne: „Skôr nie..“.



OKNO V MORI?

DDS 10 nôh si ako predlohu k novej inscenácii vybral knihu Denisa Thériaulta Chlapec, ktorý patril moru. Kniha aj nadväzujúca inscenácia spracováva tému straty. Téma smrti, strádania, straty sa v tvorbe pre deti a mládež nevyskytuje často, azda kvôli jej citlivosti, preto je vzácné ak sa na javiskách objaví a to je jedným z veľkých pozitív tejto inscenácie. Tvorivý tím s láskou a nehou predostrel príbeh, ktorý je hlboký a je nutné o ňom rozprávať. Jednoduchá a vkusná scénografia s elastickou modrou plachtou, ktorá na začiatku pripomína bazénik a v priebehu inscenácie sa mení na rôzne prostredia, živočíchov,... a dva pásy mušlí vymedzujúce priestor nás uvádzajú do deja a prenášajú niekedy do mora, niekedy na pláž, niekedy do myšlienkového sveta hlavných postáv. Plynutím času sa ilúzia rôznych prostredí mieša a stáva sa z nej jedno unifikujúce prostredie. Pre diváka je následne ťažké rozoznať, kde sa práve hlavné postavy nachádzajú. Práca s elastickou látkou je nápaditá, ale kvôli svojej nepoddajnosti sa často stáva neformnou hmotou a aj po pomenovaní toho, čo symbolizuje (napríklad raja...), sa stáva ťažko identifikovateľnou. Kostýmy plne ladia s ostatnými scénografickými zložkami a komunikujú aj so súčasnými trendmi batiky vo svetovej móde. Scénografia však nie je len doplnujúcim prvkom inscenácie, ale stáva sa funkčnou zložkou, ktorá sa zrkadlí v princípoch objektového, bábkového a tieňového divadla. Metaforické obrazy rozvinuté použitím objektov a bábky leguána absolútne korešpondujú s témou. Ich využitie vo väčšine situácií nie je samoučelné, čo je potrebné vyzdvihnúť. Inscenačný tvar by si však vyžadoval väčší fokus na manipuláciu s látkou a vodenie bábky leguána, ktorá je zaujímavým prvkom, no málo využitým. Čarom bábkového divadla je, že dokáže prehovárať prostredníctvom obrazu bez použitia slov, čo by pomohlo aj inscenácii pri vytváraní atmosféry. Prijemný odcudzený sústredený herecký prejav hercov a herečky prebija množstvo ilustratívneho textu, ktorý je interpretovaný monotónne. Treba ale vyzdvihnúť nasadenie hereckého súboru a precízne prelínanie medzi jednotlivými postavami. Najsilnejšou zložkou inscenácie je hudba, ktorá nás nenásilne prenáša do neprebádaných prostredí morskej aj ľudskej duše. Sila, ktorú vytvára je dojemná a pôsobí upokojujúco, príbeh nielen dokresľuje, ale je plnohodnotnou súčasťou inscenácie. Chlapec, ktorý patril moru, otvára mnohé okná, cez ktoré sa valí čerstvý morský vánok, ktorý sa však sem tam zmení na pokoj, ktorý spôsobí zimomriavky.

Peter Tilajčík



Čo na to detská porota?

„Nástroje budovali napatie čo tam veľmi pomáhalo.“
„Bola to ťažká téma.“
„Snažili sa uniknúť neprijemnostiam v rodine.“
„Veľmi to uponáhľali tú jeho chorobu na konci, to mohli dlhšie ukázať.“
„Hudba bola dobrá.“
„S modrou plachtou by sa dalo viac pracovať, nebola úplne využitá.“
„Všetko sa to veľmi rýchlo striedalo.“
„Dobrá choreografiu mali.“
„Rýchle strihy, niekedy som nevedela čo sa deje, a uvedomiť si čo bolo predtým.“
„On sa rozhodol sa zomrieť, že patrí moru.“
„S tým leguánom by sa dalo lepšie pracovať.“ „Ten leguán nebol využitý.“
„Mohol byť ako kamarát ako nejaká nadpridozená vec istota, že ich sprevádzal životom, že dokáže pomôcť tej mamine, dávali mu magickú schopnosť.“
„Nemuseli divákovi svietiť tou baterkou do očí.“
„Dobre hrali.“
„S tou plachtou to mohli mať viac nacvičené.“
„A vy ste si všimli, že pod tou plachtou sú dvaja dospelí?“
„Čo? Ale veď to boli deti.“
„Nie to boli dospelí.“
„Veď ale to boli deti, len boli také vysoké tie deti.“
„Aha.“
„A tie mušle tam boli všade a mohlo tam byť viacero zábavných situácií s mušliami.“
„Tie mušle na začiatku vyzerali akoby sú sami na opustenom ostrove.“
„S mušliami moc nepracovali.“
„Škoda, že nepracovali s tou tieňohrou viac.“
„Najprv som si myslel, že to je niečo ako vážne si rodičov ale potom to bolo o niečom inom, to je dobre.“
„Bolo to z pohľadu detí, a my dospelí by sme to brali čiernobielo, ale z pohľadu detí to nie je až také tragické, a dospelí to beru viac tragicky, a pre deti to nie je tragédia.“
„Páčili sa mi živé nástroje.“
„Páčila sa mi tá ruka v tieňohre ako sa vzdalovala, že sa strácala v tej hĺbke.“



ZAHRAJTE SI CEZ PRESTÁVKU (1. ČASŤ):

Prestávky medzi predstaveniami bývajú niekedy pekne dlhé... Máme pre vás tip, ako ich vyplniť! Vytvorte malú skupinku (už dvaja sú skupinka ;), nájdite si svoje miestečko a pustite sa do hry! V Listoch detskej Tálie nájdete pokračovanie. Nezapadnite sa podeliť o vaše príbehy, fotky a zážitky na sociálnych sieťach Zlatej Priadky! (Pripravila BVJ / EDUdrama)

Podobne ako v tvorbe príbehu na pokračovanie sa striedajte vo vymýšľaní. Každý zo skupinky pridá jednu charakteristiku. Dnes si spoločne pripravte PROSTREDIE pre príbeh: Zatvorte na chvíľočku oči a predstavte si miesto, ktoré vás niečím láka. Čo je na zemi? Aké je tam svetlo? Postupne pridávajte detaily. Každý bude mať asi trochu inú predstavu, ale nebojte sa navzájom počúvať a dopĺňať. Na papier si zakreslíte mapu alebo pôdorys. Ak nemáte papier, využite trávnik vedľa kultúrku a spoločne si vykrojujte imaginárnu mapu. Ak už máte celkom presnú predstavu, ozvučte toto miesto. Po odštartovaní a malej chvíľke ticha každý v skupinke vydávať zvuk, ktorý je na vašom mieste podľa vás počuť. Predstavujte si miesto v rôznych denných časoch alebo ročných obdobiach. TIP: V ďalšej prestávke pokračujte. Možno vytvoríte aj viac paralelných svetov...



Urobte si darček – pamiatku na Šaľu s tetuškami z Klubu tvorivosti Močenok. Vašej fantázii dajú rozlet ešte aj dnes v estrádnej sále dámy: Gabriela Nováková, Alena Minarovičová, Elena Leincká a Marta Nagyová.



Dôležitý oznam:

Úradoval redakčný škriatok a výskrtol nám piatkové divadelné workshopy. Nebojte sa, odhalili sme ho a prekazili sme mu jeho zákerne plány. Workshopy si s lektorkami môžete užijť aj v piatok po príchode na Kaskady na tradičných miestach.

Koniec hlásenia.



**PhDr. Lubomír ŠÁRIK**

Maturoval na strednej všeobecno-vzdelávacej škole v Košiciach. V rokoch 1974 až 1976 učinkoval v Študentskom divadle prof. K. Horáka v erbových inscenáciách Fragmenty, Živý nábytok a Tip-top-biotop (skriňa). Neskôr bol lektorom činohry v DJZ v Prešove a dramaturgom Bábkového divadla v Košiciach. Navštevoval postgraduál estetiky na Univerzite Karlovej v Prahe. Divadlu hranému deťmi a divadlu dospelých hrajúcich pre deti sa venuje s krátkymi prestávkami od roku 1979. Napísal mnoho článkov a knížiek o práci s deťmi v divadle. Je členom poradných zborov pri NOC, profesijných združení teoretikov a kritikov. V Šali na Zlatej priadke pôsobí vyše tridsať rokov...

**Mgr. art. Katarína FITZINGEROVÁ, ArtD.**

Študovala na AMU v Banskej Bystrici divadelnú vedu, filmovú dramaturgiu a scenáristiku, filmovú dokumentárnu tvorbu. Po magisterskom štúdiu odcestovala do Ameriky, kde v meste Lake George rok pracovala ako asistentka v divadle Lake George Dinner Theatre a učila na univerzite Adirondack Community College v Queensbury. Počas jej pôsobenia divadlo v Glenn Falls inscenovalo hru I forgot (Zabudla som). Po návrate začala vyučovať a pracovať ako prodekanica na Fakulte dramatických umení AU, pracovať na svojom doktoráte v Ústave divadla a filmu a na VŠMU v Bratislave. Už počas štúdia sa venovala detskému divadlu ako porotkyňa na rôznych prehliadkach, divadelnej réžii, dramaturgii a rozhlasu. Jej dramatické hry boli inscenované okrem Slovenska v Srbsku, Maďarsku a USA. V Srbsku (vo Vojvodine v Pivnici) založila v roku 2010 medzinárodný seminár tvorivého dramatického písania Píšeš? Píšem!, ktorý podporuje literárnu tvorbu dolnozemských Slovákov. Je laureátkou niekoľkých literárnych a divadelných súťaží. Učí na Konzervatóriu J. L. Bellu v Banskej Bystrici a je členkou mnohých odborných komisií. Písala scenáre pre RTVS, bola asistentkou riaditeľky v Galérii J. Kulicha vo Zvolenskej Slatine a pedagogicky pôsobila na ZUŠ v Hriňovej a na Fakulte múzických umení Akadémie umení v Banskej Bystrici – muzikálový odbor. Študuje dramaterapiu v Prahe a metódu neuro-dramatic play v Anglicku pod vedením Dr. Sue Jennings. Okrem pedagogickej činnosti sa venuje písaniu dramatických textov, dramaturgii, réžii na Slovensku i v zahraničí, lektorovaniu, vedeniu workshopov, publikovaniu článkov v rôznych periodikách a mnohej inej činnosti.

**Mgr. Kristína ŠIMKOVÁ – lektorka detskej poroty Detské fórum**

Je absolventkou estetiky na Univerzite Konštantína Filozofa v Nitre. V súčasnosti pôsobí ako pedagogička na literárno-dramatickom odbore Základnej umeleckej školy Jozefa Rosinského v Nitre. Vo svojej divadelnej tvorbe využíva autorské princípy a metódy. Pôsobí v rôznych nezávislých divadelných zoskupeniach. V minulosti pôsobila v divadelnej skupine Spišák a deťčata v divadelnej inscenácii My deti zo stanice Zoo a Sto rokov samoty v réžii Šimona Spišáka. Počas tejto spolupráce bolo vytvorených niekoľko divadelných inscenácií, medzi ktorými najviac zarezonovali absurdná hra Nosorožec od Eugena Ionesca a dramatizácia románu Sto rokov samoty, ktorá získala na Scénickej zatve v Martine Cenu za tvorivý čin roka. Od roku 2021 pôsobí v nezávislom divadle Veteš ako herečka a tvorkyňa. Spolupracovala ako herečka a tvorkyňa na divadelnej inscenácii s názvom Zobúdzanky spolu so Zuzanou Strnátoovou. Stvárňuje postavu Telmy v divadelnej inscenácii Telma a Hajda v réžii Alžbety Kovaničovej a Pauly Belickej, ktorá je inšpirovaná filmom Thelma a Louise režiséra Ridleyho Scotta. V roku 2022 sa s touto inscenáciou zúčastnila na prestížnom medzinárodnom divadelnom festivale Regiony v Hradci Králové. Od roku 2022 pôsobí v umeleckej skupine Unkulunkulu, v ktorej experimentuje s rôznymi možnosťami performativity

**Mga. Pavel SKÁLA**

Pedagog Základní umelecké školy F. L. Gassmanna v Mostě, absolvent magisterského programu DAMU (katedra výchovné dramatiky), lektor, tatínek tří dcer, vášnivý kuchař a milovník LEGA. V současné době si dodělává doktorát na téma Analýza, komparace a aplikace metod dramatické výchovy při transformaci veřejného prostoru. Divadlu se věnuje od roku 2003, založil dva divadelní festivaly – Přemostění a NaNečisto. Společně s Barborou Gréovou založil nezávislou scénu Divadelní klub Školka. Hraje v Divadle Brambůrky. Studentské soubory pod jeho vedením získaly vedle různých ocenění i cenu Pavla Dostála, cenu za přínos českému amatérskému divadlu.

**Mgr. art. Peter TILAJČÍK, ArtD.**

Je absolventom DF VŠMU. Už počas štúdia účinkoval a dodnes účinkuje v inscenáciách Blaha Uhlára v Divadle Stoka a divadle Disk v Trnave. Je spoluzakladajúcim členom H.R.H. OZ. Hostuje aj v inscenáciách OZ GAFFA, Štúdia 12, divadla Nomantinel, Divadla Ludus, Divadla Aréna, Divadla Petra Mankoveckého, UhoL_92, Slovenského národného divadla a i. Väčšinou účinkuje v divadelných inscenáciách na bratislavskej nezriaďovanej divadelnej scéne. Zúčastnil sa na viacerých divadelných festivaloch doma i v zahraničí: Divadelná Nitra, Dotyky a spojenia, New York International Fringe Festival, Divadelní festival Kutná Hora, Přelet nad loutkářským hnězdem v Prahe, Międzynarodowy Festiwal Szkół Lalkarskich v Białystoku. V roku 2016 bol nominovaný na divadelnú cenu Dosky ako Objav sezóny spoločne s režisérom Tomášom Procházkom za koncepciu inscenácie Kafka.Dreaming. S inscenáciou Divadla Stoka Postfaktótom získal Cenu študentskej poroty na festivale Nová dráma/New drama. V roku 2022 vytvoril inscenáciu v koprodukcii portugalskej divadelnej skupiny Casa Conveniente a Wiener Festwochen Só Eu Tenho a Chave Desta Parada Selvagem, ktorá mala premiéru na festivale Wiener Festwochen vo Viedni a následne v roku 2023 v Portugalsku na Festival Dias Da Dança. Je pedagógom na VŠMU. Tri roky pôsobil aj na Katedre intermédií VŠVU. Je spoluautorom publikácie Dagmar Inštorisová a kol.: Čítanie v myslí bábkara a básnika (Jozefa Mokoša), kapitola: V Krajskom bábkovom divadle Banská Bystrica, a knihy Blaho Uhlár a DISK: HRY. Po ukončení magisterského štúdia na VŠMU získal Cenu rektorky VŠMU.

**Mgr. art. Silvia VOLLMANN**

Divadelná režisérka, ktorá sa venuje prevažne autorskému divadlu. Vyštudovala bábkarskú réžiu a dramaturgiu na VŠMU v Bratislave. Inscenáciou s prvkami dokumentárneho divadla Hola, Madrid! (2013) získala nomináciu na cenu Dosky v kategórii Objav sezóny. Spolupracovala a hosťovala na renomovaných divadelných scénach zriaďovaných, nezriaďovaných aj bábkových divadiel. Od roku 2017 je umeleckou šéfkou progresívnej olomouckej scény Divadlo na cucky zameranej na súčasnú dramaturgiu, občiansku angažovanosť a aktuálne spoločenské témy, v ktorej tvorí a pôsobí plno zvukných mien. V období medzi rokmi 2015 a 2020 externe pracovala pre RTVS na tvorbe zábavno-vzdelávacích programov pre deti a mládež, od roku 2021 externe pracuje pre Televíziu Markíza. V súčasnosti sa venuje televíznej scenáristke a doktorandskému štúdiu na Katedre réžie DF VŠMU.

a kultivuje etické, ekologické a priateľské tvorivé procesy. Kristína pôsobí ako performerka v inscenovanom zážitku pre jedného diváka s názvom Escapescape a momentálne pracuje na novom bábkovom predstavení pre deti s názvom Hviezdoveda.

Priam(a) rozprávka

DDS Sovičatá, Štiavnické Bane

Réžia: Anna Pataky

**FENOMÉN JE VEC, KTORÁ SA JAVÍ...**

Ak chceme zažiť udalosť rozprávania, musíme si zvoliť priestor, v ktorom sa uskutoční. No rozprávka začne vo chvíli ak sa rozhodneme stať jej účastníkom. Súbor DDS Sovičatá ZŠ a MŠ M.Hella zo Štiavnických Baní nás do rozprávkového sveta pozíva hrou detí na scéne, ktorú tvorí minimum rekvizít, či lepšie iba farebné znaky kostýmov – sukní. A má to svoje dôvody. Kolektívna hra detí neilustruje príbeh rozprávky, ale ho tvorí pred zrakom publika. Nežná hra spontánne prispieva k obraznosti inscenácie Priam(a) rozprávka. Bez hravého princípu by ostala iba chladná kostra príbehu oživovaná niekoľkými hláskami. V prípade Sovičat spolupracuje na javiskovom obraze situácia, ktorá rozhodne ako a daný javiskový fakt vnímať. Hra a hravosť je prirodzená stránka detskej podstaty. Bez nej by sa udiala výroba, ktorej výsledkom je tovar. Ale Sovičatá zapájajú do hry na rozprávku aj praktické javy slúžiace k charakterizácii postáv. Kolektívne recitatívne vyznievajú humorne pre kontrast, v ktorom sa situácia ocitne. Za všetky spomenieme ako sa obrátia všetci chlapci, lebo sa nechcú priznať k rodičovstvu. A to je iba pars pro toto. Inak inscenácia prebieha v prirodzenom detskom rytme umocnenom spulhrou kolektívu. Niekde možno sa niečo zdá statické, ale príchod ženíčov na koňoch to zmení. A príkaz kráľa diktujúceho podmienky? Spochybňuje moc slov. Nie ženíčov pre princeznú, ale zdravý rozum bránia Sovičatá. Je to spoveď aj výpoveď súčasne.

Lubo Šárik



Sovičatá zo Štiavnických Baní si svojím milým a vtipným prejavom získali publikum aj napriek tomu, že pred predstavením u nich vraj prevládala tréma. V rozhovore nám prezradili, že inšpiráciu veľakrát čerpajú z iných divadelných predstavení a aj to, že na rady svojej pani učiteľky nedajú dopustiť. Vyhrať Zlatú priadku je veľkým lákadlom, ale všetky Sovičatá sa zhodli na tom, že najdôležitejšie je zabaviť sa. Pri otázke či preferujú párky s kečupom alebo horčicou bola odpoveď okamžitá – s kečupom.

Čo na to detská porota?

„V tomto mi prišlo, že sa aj dohodli čo kto bude hrať, v tom prvom máme nejakú predlohu a potrebujeme tam dostať všetkých.“
 „Mne sa páčila tá spoločná scéna kde naraz rozprávali – ako boli zohratí / pekne naraz čisto rozprávali.“
 „Mne sa páčilo, že mali bedničky a strašne málo rekvizít ale vôbec to nevedilo a vedeli sa s tým zahrať a nenudilo ma to.“
 „Tu bolo vidno, že všetci sú spolu, hrajú a sú zohratí.“
 „Ten začiatok bol dobrý, ako padol, nastal chaos, a zrazu to celé začalo.“
 „Práca s hlasom bola skvelá.“
 „Mohli by sa princezné viacej hádať.“
 „Myslím si, že tam boli dosť dobré vtipy.“
 „Dobrý vtip keď mali 3 princezné navariť koláč a vy sa chcete vydávať?“
 „To bol dobrý vtip.“
 „Mali jemné vtipy, ktoré sedeli a neboli silené, a neopakovali sa, boli jemné a naznačené.“
 „Mne sa páčilo, že princezné boli také natvrdlé, že nevideli, že to sú víly, že majú krídla.“
 „Vidíme ako sa dá rozprávka preprozrávať vtipne zaujímavo a nie silene.“
 „Vtipy boli usadené.“

